

'Ik sterf in het harnas'

Omroep Max-directeur Jan Slagter

Kent u die mop van de omroepdirecteur die naar Spanje ging? Hij ging niet. Jan Slagter (70) kondigde afgelopen september nog zijn vertrek aan bij Omroep Max, maar keerde terug op zijn schreden. Het succesnummer van Hilversum blijft nog even aan, maar gaat zijn taken wel breder verdelen. "Ik heb echt een grondige hekel aan vergaderen."

TEKST FRANK WAALS, FOTO'S CLEMENS RIKKEN

Je opvolger moet nog even wachten?

“Mijn ‘afscheid’ ligt iets genuanceerder. Ik heb besloten om niet uit het bestuur te stappen, maar om sommige taken over te dragen en te verdelen onder andere, nog aan te stellen, bestuursleden. Op verzoek van verschillende mensen binnen Max blijf ik aan, iets waar ik erg blij mee ben, en door de nieuwe taakverdeling kan ik me meer focussen op het maken van mooie programma’s en hoef ik minder aanwezig te zijn bij allerlei vergaderingen. Daar heb ik namelijk echt een grondige hekel aan. Bestuurlijk overleg, besprekingen met collega’s van omroepen, dat kan me inmiddels gestolen worden. Dat mogen anderen straks doen, want ik ben echt niet overal de baas over. Ook al denken sommige mensen dat wel.”

Welke beslissing is er bijvoorbeeld buiten jou om genomen?

“Ik wil geen BN’ers in *Heel Holland bakt* hebben. Daar ben ik altijd voor gaan liggen. Toch komt er met kerst een eenmalige special met bekende Nederlanders. Eén uitzending met aan het einde direct een winnaar. Het heeft niet mijn voorkeur, maar hier heb ik dan weer niet per se mijn stempel op willen drukken. De redactie vindt dat leuk, dus dat is dan prima.”

Van nul naar max

Jan Slagter (1954) studeerde marketing, reclame, communicatie en financieel management. Hij werkte als huurkoopmakelaar bij de AMRO-bank en stortte zich later op levensverzekeringen. In 1993 riep hij de Stichting Welzijn Gehandicapten in het leven om verstandelijk beperkten, chronisch zieken en ouderen te ondersteunen. Datzelfde doel had hij voor ogen toen hij in 2002 Omroepvereniging Max oprichtte. Drie jaar later debuteerde die organisatie met een eerste programma *Van nul naar Max*. Anno 2024 heeft het meerdere succesnummers op haar naam, zoals *Heel Holland bakt* en *Het geheime dagboek van Hendrik Groen*. In 2021 interviewde hij prinses Beatrix.

‘Hoe meer mensen tegen me zijn, des te meer ik hen een poepie wil laten ruiken. Ik ga dan nog harder lopen. En met succes’

Door de taakverdeling kun je straks vaker in Spanje zijn.

“Met dat doel hebben mijn vrouw Ingrid en ik er ook een huisje gekocht. Vlakbij Malaga. Als je een dagje ouder wordt, dan is een warm klimaat het lekkerste dat er is en dat heb je daar natuurlijk volop. Nu ben ik sowieso nogal een koukleum, dus ik kom mijn tijd daar wel door. Ik snap niet hoe mensen zich op wintersport kunnen vermaken. Ik heb het één keer gedaan, maar no way dat dit ooit een vervolg krijgt. In Malaga hebben we links, rechts, voor én achter tientallen restaurantjes zitten waar je voor weinig geld heerlijk kunt eten. Bovendien biedt het ons de mogelijkheid de streek te verkennen en een paar dagen op pad te gaan naar steden als Sevilla en Valencia.”

Omroep Max schreef in twee decennia behoorlijk wat successen op haar naam, maar zo werd er niet naar jullie – en jou – gekeken toen je begon.

“Ik keek in die beginperiode nog net niet onder m’n auto als ik hier het parkeerterrein afreed. Al die bestuurders van toen, de meesten zitten er niet meer, waren bang dat wij hun geld en zendtijd kwamen afpakken. De koek moest onder meerderen verdeeld worden en daar zat niemand op te wachten. Al helemaal niet als je iemand met een mening treft die deze ook uitspreekt. Dat wordt mij niet altijd in dank afgenomen. In het begin vond ik dat lastig, zeker omdat ik me nog moest bewijzen, maar nu heb ik daar maling aan. Hoe meer mensen tegen me zijn, des te meer ik hen een poepie wil laten ruiken. Ik ga dan nog harder

lopen. En met succes. Niemand wilde het middagtijslot van *Tijd voor Max* hebben, want daar zou geen hond naar kijken. Na al die jaren is het er nog steeds.”

Streelt succes jouw ego?

“Ja en nee. Voor de omroep zeker, maar mensen die met mij op de foto willen... daar raak je langzaam aan gewend. Ik kan me voorstellen dat kijkers dat leuk vinden en het is een kleine moeite om hen daar een plezier mee te doen.”

Ben je ijdel?

“Iedereen is ijdel. Jij ook. Want jij keek vanochtend ook in de spiegel en dacht: staat m’n baardje goed? Heb ik een leuk shirt aangetrokken?”

Zeker, want ik moest naar Jan Slagter toe.

“Nee, ook omdat je dat mooi vindt, vriend. We zijn allemaal ijdel. Noteer dat maar in je stuk. In het middelpunt van de belangstelling willen staan, is weer iets heel anders. Geloof het of niet, maar dat is niet zo aan mij besteed. Ik ga bijna nooit naar premières en als ik er al ben, dan sta ik het liefst in een hoekje met wat mensen te praten. Rode lopers zijn al helemaal een verschrikking. Ik pak veel liever de achtergang.”

Ben je veranderd?

“Dat denk ik niet.”

Zijn de mensen om jou heen veranderd?

“Hoe zou ik dat moeten merken?”

Door een groeiend aantal ja-knikkers om je heen?

“Collega’s kunnen tegen mij alles

zeggen. Eerlijk waar. Je hebt daarnaast in mijn functie altijd wel te maken met mensen die op straat of bij een receptie naar je toe komen met een, in hun ogen, goed voorstel. Op die manier proberen ze dan bij je binnen te komen. Ik probeer dat altijd heel beleefd af te wikkelen.”

Ook als dat een twintigste keer gebeurt?

“Ook dan. Ik snap dat mensen het proberen, maar wat ik eigenlijk veel belangrijker vind zijn de vele kaarten van ouderen die we krijgen. Soms wel acht kantjes handgeschreven, met daarin hun hele levensverhaal. In die zin ben ik

zeer benaderbaar. Laats las ik een bijzondere brief van een 92-jarige vrouw die een verschrikkelijk leven achter de rug had met een slecht huwelijk en een man die haar in elkaar sloeg. Ze had dat nog nooit aan iemand verteld, maar ze wilde het wel aan mij kwijt. Dat lees ik dan met tranen in m’n ogen en dat kan ik dan niet afdoen met een simpele groet terug.”

Dan stap je in de auto?

“Bijvoorbeeld. Of ik bel haar op. Sinds kort hebben we bij Max twee ouderencoaches die puur met dit soort gevallen bezig zijn. Soms gaan ze inderdaad langs om te helpen.”

En dat voor een omroep.

“Noem het een zijtak. Ons hoofdoel blijft waarvoor we in het leven zijn geroepen: het maken van radio- en televisieprogramma’s. Tegelijkertijd zijn we een vereniging met nevenactiviteiten waarbij mensen zich gehoord voelen. Ons eigen café in Zoetermeer, gerealiseerd door de stichting Max Maakt Mogelijk, is daar een goed voorbeeld van. Daar komen mensen samen die anders misschien geen aanspraak hebben en vereenzamen. Eens in de zoveel tijd sta ik er zelf en verzorg ik koffie en frisdrank. Ik sterf in het harnas, maar een bestuursfunctie zal ik tegen m’n tachtigste niet meer hebben. Misschien schenk ik dan wel een dubbele espresso of latte macchiato voor onze gasten of breng ik het karton en de vuilniszakken naar beneden, terwijl mijn vrouw een broodje zalm maakt of de vloer dweilt. Hele dagen op de bank zitten, mezelf afvragend welke Netflix-serie ik nu eens zal aanklikken, is niet zo aan mij besteed.”

Zover zijn we nog niet. Begin maart werd je zeventig en je werd geëerd met je eigen plek op het Mediapark.

“Als ik uit het raam van mijn kantoor kijk, dan zie ik sinds kort een straatnaambordje met Jan Slagter Plantsoen staan. Ik dacht eerst dat het een tijdelijke grap was, maar het blijkt een stuk serieuzer. Het schijnt zelfs nog een heel gedoe te zijn geweest bij de gemeente Hilversum om hier überhaupt toestemming voor te krijgen. Daar zijn ze wel even mee bezig geweest. Het is eervol, maar ook een beetje gênant. Soms rijdt hier zo’n klein toeristentreintje voorbij en hoor ik de reisleader zeggen: *Kijk jongens, hierboven zit Jan*. En dan staat er nu ook nog zo’n bord in dat grasperk, dat meer wegheeft van een hondenuitlaatplaats, haha. Al heb ik begrepen dat men dat op korte termijn gaat aanpakken en opkalfateren. Mijn bordje, nog te veranderen van plantsoen in plein, komt binnenkort tien meter ver- ➔

derop te staan bij een nog aan te leggen terras voor restaurant David's, want dit plantsoen draagt sinds 2016 al de naam van Tineke de Nooij.”

Wie zijn jouw voorbeelden?

“Joop van den Ende en John de Mol. Ze hangen hier beiden met een portret uit *Sterren op het doek* in het gebouw. Kiezen tussen beiden is een onmogelijke taak. Dat kan ik niet. Ze zijn totaal verschillend van elkaar, maar delen dezelfde passie: spraakmakende

televisie maken. Met Joop ga ik af en toe eten en dan sluiten we de tent. Vaak zitten we als laatsten nog aan een tafeltje met elkaar te ouwehoeren. *Potverdomme Jan, was ik jou dertig jaar geleden maar tegengekomen*, zei hij mij laatst. Een mooi compliment.”

Hoe heb je je verjaardag verder gevierd?

“Op de dag zelf zat ik in Spanje, daarna vloog ik door naar Londen voor een afspraak bij de BBC om daarna weer bij Max aan de slag

te gaan. Daar nam mijn secretaresse Carla me direct mee naar de studio van *Tijd voor Max*. Daar zetten alle medewerkers van de omroep het *Lang zal hij leven* in. Ze hadden allemaal aardige dingen voorbereid, zoals filmpjes met fragmenten van tien jaar geleden, toen ik zestig werd, en felicitaties van onder anderen Louis van Gaal, John de Mol, Joop van den Ende, Erica Terpstra, André van Duin, Ilse de Lange via een AI-gegeneerd pratend schilderij, Marco Schuitmaker die *Engelbewaarder*

kwam zingen en Tante Es, de oudste inwoner van Amsterdam. Vorige maand werd ze 109. Dat moet ik nog maar zien te halen. *Je moet veel knoflook eten, vriend*, zei ze me. Dat is blijkbaar het geheim van de eeuwige jeugd.”

Wat heeft je het meest ontroerd?

“Een prachtige boodschap van Mattis, onze mediamanager die al lang bij ons werkt. Hij is pas in de dertig, maar zeer ernstig ziek en zit daarom noodgedwongen thuis. En dat al drie jaar. Normaal

‘Ik moest iets op camera zeggen, maar kon daar nauwelijks met goed fatsoen blijven staan zonder over m’n nek te gaan’

gesproken hoeven we na twaalf maanden afwezigheid nog maar 70 procent van zijn loon uit te keren, maar ik heb er nooit een seconde over nagedacht om dat ook daadwerkelijk te doen. Hij blijft gewoon met zijn volledige salaris op de payroll staan, ook al duurt zijn revalidatie zeven jaar. Dat maakt me niets uit. Die jongen heeft een jong gezin en heeft hier ook niet om gevraagd. In een videoboodschap sprak hij de hoop uit volgend jaar bij m’n verjaardag aanwezig te kunnen zijn. Ik zag hoe getekend hij eruitzag en besef dondersgoed dat zeventig worden voor hem nu even niet net zo vanzelfsprekend is als voor mij.”

Zelfverloor je op jonge leeftijd dierbaren.

“Mijn eerdere vriendin Martine overleed op haar 29ste en m’n jongste broertje Henk liet het leven op zijn 45ste door aids. Je hoort altijd zeggen dat wonden door de jaren heen vanzelf helen, maar dat is onzin. Ik denk nog heel veel aan hem. We hebben in onze jeugd zoveel samen opgetrokken en sliepen bij elkaar in een tweepersonsbed in een klein flatje in Den Haag. Zijn verlies kwam hard aan, temeer omdat het de tweede keer was dat ik zoiets meemaakte. Martine was toen namelijk al overleden. Ik vind het zo onrechtvaardig dat zij zo jong is gegaan. Al vind ik het net zo onverteerbaar om te zien hoe ouderen in landen als Moldavië 80 jaar oud worden onder erbarmelijke omstandigheden. Ik zag er mensen in de kou, in krotten en zonder medicijnen, maar met een

rotsvast geloof in God. Nou, ik dank je de koekoek. Zoveel ellende meemaken en dan nog voor mij willen bidden. Wie ben ik dan?”

Hoe beleefde je Moldavië?

“Dat was de eerste keer dat ik met eigen ogen echte armoede zag. Ik was in shock. De regisseur, camera- en geluidsman met mij. Ik herinner me een man in een huisje die zoveel open wonden had dat het daarbinnen ondraaglijk stonk. Ik moest iets op camera zeggen, maar kon daar nauwelijks met goed fatsoen blijven staan zonder over m’n nek te gaan. Dat wilde ik die man echter niet laten merken, dus met hangen en wurgen hebben we het er in die penetrante geur op gekregen.”

Kun je dat makkelijk van je afzetten?

“Na die eerste draaidag keken we elkaar in het hotel verbijsterd aan en mijn vrouw vroeg op een gegeven moment of ik dit soort reizen voortaan achterwege kon laten. Ik kwam volgens haar namelijk steeds zo depressief terug. Dat was voor mij een teken om tegen mijn crew te zeggen: jongens, wat we ook meemaken, we moeten vanaf nu wel elke dag kunnen afsluiten met een pot bier om er ook op een andere manier naar te kunnen kijken. En ons vasthouden aan alles wat we voor die mensen doen. Erbarmelijke krotten waar mensen wegrotten voorzien van een kachelkje, een keuken of maaltijd. Niet enkel ons item komen draaien en weer vertrekken. Door het verschil te kunnen maken, zijn deze reizen uiteinde- ➔

lijk onderdeel geworden van de mooiste jaren in mijn leven.”

Kun je op je zeventigste nog dingen leren?

“Absoluut. De scherpe randjes zijn er op deze leeftijd wat vanaf omdat je je minder druk maakt over bepaalde dingen, maar ik zie nog voldoende ruimte voor groei. Ik ben benieuwd naar de man die ik over tien jaar zal zijn. Met alle kennis en ervaring die ik nog ga opdoen. Ik hoop dan nog gezond te zijn, te werken en een beetje leuk te leven.”

Mensen worden ook anders ouder dan voorheen.

“In mijn jeugd gingen mensen op hun 65ste met pensioen, kregen AOW en konden niet wachten om

‘Wat hebben Tom Egbers en Matthijs van Nieuwkerk nou echt fout gedaan? Bovendien zijn ze diep door het stof gegaan en hebben ze excuses aangeboden’

het bejaardentehuis in te gaan. Mijn oom en tante gingen dolenthousiast van een vijfkamerappartement naar een klein hok, samen de horizon tegemoet. Ze deden daar niets anders meer dan bingo spelen. Vreselijk. Zo wil ik niet oud worden. Ik wil mijn steentje blijven bijdragen aan de maatschappij.”

Voorlopig zal dat blijven plaatsvinden op het Mediapark, tegenwoordig een broedplek van schandalen. Is het eigenlijk nog wel leuk om er te werken?

“Ach, jawel. Het beeld dat nu geschapen wordt over de publieke omroep vind ik echt een schande. Laten we nu niet doen alsof het alleen maar verschrikkelijk is om

hier rond te lopen. In dat hele rapport van de commissie-Van Rijn stonden maar twee zinnestukjes over het feit dat er ook heel veel dingen goed gaan, maar daar wordt totaal niet voor opgekomen. Er zijn heus uitwassen en die moeten we voor de volle honderd procent bestrijden, maar over het algemeen gaat het verdomde goed in Hilversum. We moeten nu niet ineens allemaal op eieren lopen en op iedere slak zout leggen. Bovendien verdienen mensen ook een tweede kans.”

Je wordt vaak in één adem genoemd met Johan Derksen die het geregeld voor beschuldigde presentatoren opneemt.

“Ik vind hem een prima vent, laat daar geen misverstand over bestaan, maar mijn mening is niet

zo extreem als die van hem. Wat hebben Tom Egbers en Matthijs van Nieuwkerk nou echt fout gedaan? Bovendien zijn ze diep door het stof gegaan en hebben ze excuses aangeboden. Matthijs is door BNNVara-directeur Suzanne Kunzeler voor de bus gegooid. Op 1 februari zat ze om zeven uur op televisie aan tafel bij Jeroen Pauw om Matthijs te beschuldigen van fysiek grensoverschrijdend gedrag, slechts een kwartier nadat *de Volkskrant* een interview met haar online plaatste waarin ze datzelfde had gedaan. Het was een vooropgezet plan met maar één doel: hem nooit meer op televisie laten terugkeren. Hij lag al in de hoek, zij gaf hem een extra trap na.”

Waarom?

“Uit rancune. Ik heb gehoord dat in de zomer van 2023 BNNVara namelijk een lijmpoging bij Matthijs heeft ondernomen om hem weer binnenboord te halen, maar dat weigerde hij resoluut. Dat mes zat al in zijn rug, dat krijgen ze er echt niet meer uit. Ondertussen kampen ze zelf met problemen bij *Zembla* en zenden ze het programma van de van huiselijk geweld beschuldigde Theo Maassen gewoon uit. Dat is meten met twee maten.”

Is Suzanne Kunzeler wat jou betreft nog houdbaar in haar functie?

“Dat moet ze zelf weten.”

Daar heb jij vast wel een mening over.

“Ook Suzanne verdient een tweede kans. Ik sta daar echt zo in. Maar ik zou het wel chic vinden als ze nu eens gewoon eerlijk is. Dat is ze niet. Simpel.”

Is de merknaam Matthijs van Nieuwkerk niet té besmet geraakt?

“Ik denk dat journalisten dat sneller zullen zeggen dan de doorsnee kijker. Die vindt het geweldig wat Matthijs gedaan heeft en dat vergeeten we nogal snel. Hij heeft ons veel dingen bijgebracht in de beste talkshow die we ooit gehad hebben. Ik wil niks bagatelliseren van de slachtoffers. Dat zeg ik er maar even als disclaimer bij, anders krijg ik daarover weer iedereen op m'n dak. Hij toonde onwijs veel durf, waarbij het echt niet alle tweeën-halfduizend uitzendingen goed ging, maar in de meeste gevallen wel. Waar ik echter van baal, is dat er in Hilversum heel veel mensen rondlopen met een duikbrevet.”

Een duikbrevet?

“Er waren bij al die misstanden meer mensen verantwoordelijk die allemaal nog op hun positie zitten. Maar zij duiken. Houden zich koest. En stil. In de hoop dat het misschien overwaait.”

